

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14C/39/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714203827
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6714203827.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen, v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobkyne Z. I., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XX, XXX XX Q., bývajúcej na adrese S. C. XXX, XXX XX S. C., štátnej občianky SR, právne zastúpenej Mgr. Danou Žinkovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Komenského 5, 990 01 Veľký Krtíš, proti žalovanému I/ N. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XX, XXX XX H., bývajúcemu na adrese H. 70, XXX XX Bzovík, štátnemu občanovi SR a žalovanému II/ mal. Y. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XX, XXXX XX Q., bývajúcemu na adrese S. C. XXX, XXX XX S. C., štátnemu občanovi SR, zastúpenému Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš, so sídlom Madácha 2, 990 01 Veľký Krtíš, ako kolíznym opatrovníkom, o určenie otcovstva k maloletému žalovanému II/, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že žalovaný N. K., nar. XX. XX. XXXX je o t c o m maloletého Y. I., nar. XX. XX. XXXX z matky Z. I., nar. XX. XX. XXXX.

Maloletého Y. I., nar. XX. XX. XXXX súd z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky Z. I., nar. XX. XX. XXXX, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok.

Žalovaný N. K., nar. XX. XX. XXXX je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletého Y. I., nar. XX. XX. XXXX počnúc od 25. 01. 2013 sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa podľa osobitného zákona mesačne splatnou vždy do 15.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého Z. I., nar. XX. XX. XXXX.

Nedoplatok na výživnom za obdobie od 25. 01. 2013 do 29. 02. 2016 v sume 1.007,43 € žalovanému N. K., nar. XX. XX. XXXX p o v o ľ u j e súd splácať v mesačných splátkach v sume 30,- € splatnými súčasne s bežným výživným počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia a to k rukám matky maloletého.

Žalovaný II/ je p o v i n n ý žalobkyni nahradiť trovy konania v sume 633,46 € na účet právnej zástupkyne žalobkyne Mgr. Dany Žinkovej, advokátky, Advokátska kancelária so sídlom Novomeského 5, 990 01 Veľký Krtíš do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobkyni náhradu trov konania voči žalovanému II/ n e p r i z n á v a .

Žalovaný II/ je p o v i n n ý zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Zvolen súdny poplatok v sume 66,- €, keď súd žalovanému p o v o ľ u j e na zaplatenie splátky v sume 5,- € mesačne počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku splatných vždy do 25.-teho dňa v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Žalovaný II/ je p o v i n n ý nahradiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Zvolen trovy konania v sume 441,69 €, keď súd žalovanému p o v o ľ u j e na zaplatenie splátky v sume 5,- €

mesačne počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku splatných vždy do 25.-teho dňa v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

o d ť o v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 06.11.2013, ktorá bola doručená súdu dňa 19.11.2013v spojení s jej doplnením zo dňa 10.12.2013 domáhala voči žalovaným I/ a II/ určenia, že žalovaný I/ je otcom maloletého žalovaného II/ Y. I., ktorý sa jej narodil ako nevydatej matke dňa 25.01.2013. Súčasne sa domáhala i úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k mal. žalovanému II/, keď žiadala maloletého II/ zveriť do svojej osobnej starostlivosti a žalovanému I/ uložiť povinnosť prispievať na jeho výživu mesačne sumou 50,- Eur. Žalobu odôvodnila tým, že zo známosti so žalovaným I/ otehotnela, keď ich vzťah bol vážny, pričom žalovaný I/ chcel, aby s ním otehotnela. Tak sa aj stalo. Keď sa to žalovaný I/ dozvedel, dával jej rôzne návrhy a finančne ju podporil s tým, aby tehotenstvo prerušila. Ona sa rozhodla inak, tehotenstvo neprerušila, z tohto vzťahu sa jej narodil dňa 25.01.2013 mal. Kevin Matis, ku ktorému žalovaný I/ svoje otcovstvo neuznal napriek tomu, že ona ho označila za biologického otca maloletého dieťaťa. Odmietol sa s ňou kontaktovať, keď sa zmierila s tým, že mal. dieťa vychová sama. Otcom mal. žalovaného II/ je žalovaný I/, v rozhodnom čase pre počatie maloletého žalovaného II/ sa s iným mužom než so žalovaným I/ intímne nestýkala.

Žalovaný I/ k žalobe žalobkyne uviedol, že nepopiera, že so žalobkyňou mali spoločný intímny styk. Žalobu však nepokladal za dôvodnú, lebo si nie je istý, že je otcom mal. dieťaťa. Tvrdil, že žalobkyňa sa v rozhodnom období pre počatie maloletého stýkala intímne aj s inými mužmi.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov konania, listinnými dôkazmi, znaleckým posudkom, resp. vykonal znalecké dokazovanie, zadováženými správami, keď zistil tento skutkový a právny stav:

Z výsluchu žalobkyne ako účastníčky konania súd zistil, že je nevydatou matkou. Okrem maloletého Kevina má ešte jedného mal. dieťa, syna J. I., nar. XX.XX.XXXX, ktorého otec je neznámy. I. J. má vo svojej osobnej starostlivosti. Dňa 25.01.2013 porodila mal. Y. I.. Za jeho biologického otca označila žalovaného I/ N. K., nar. XX.XX.XXXX. V súčasnom období býva s priateľom v Dolných Plachtinciach č. 248 a zabezpečuje osobnú starostlivosť o dve mal. deti J. a Y.. Y. sa zoznámili so žalovaným I/ nevedela uviesť presne. Žalovaný I/ chodieval za ňou do Opavy, kde pôvodne žila a kde má rodinu. Začali sa spolu intímne stýkať. Pri intímnych stykoch nepoužívali žiadne ochranné prostriedky. Intímne sa spolu stýkali 8 mesiacov. Začiatkom mája 2012 zistila, že je tehotná. Kúpila si tehotenský test, vyšiel pozitívny. Gynekológa navštívila po prvýkrát až keď bola v treťom mesiaci tehotenstva. Pri tejto návšteve jej tehotenstvo potvrdil. I.. Y. sa narodil ako donosené dieťa. Porodila ho v 9. mesiaci tehotenstva, išlo o prirodzený pôrod. Keď zistila, že je tehotná, asi tak mesiac na to to oznámila telefonicky žalovanému I/. Tento požadoval, aby tehotenstvo prerušila. Za týmto účelom jej poskytol sumu 70,- Eur. Na to sa odmičal, nedvíhal je telefón. Rozhodla sa tehotenstvo neprerušit'. Žalovaný I/ maloletého nikdy nevidel, neprispel na jeho výživu od jeho narodenia žiadnou sumou, o maloletého Y. sa nezaujíma. Požiadala preto Okresný súd Veľký Krtíš, aby žalovaný I/ bol predvolaný za účelom zistenia jeho postoja k otcovstvu. Tento sa však na Okresný súd Veľký Krtíš neustanovil. Poprela, že by v rozhodnom období pre splodenie mal. Kevina mala intímny pomer aj s inými mužmi. V tomto období sa intímne stýkala jedine so žalovaným I/.

Z výsluchu žalovaného I/ ako účastníka konania súd zistil, že je slobodný, niekoľko rokov žije v usporiadanom vzťahu s družkou. Je biologickým otcom dvoch detí, dvoch synov Jaroslava Grešku a Zdena Grešku, ktorí sú už plnoletí, ich dátumy narodenia nevedel uviesť. Nepoprel, že so žalobkyňou sa poznajú. Zoznámili sa tak, ako uviedla žalobkyňa, v Opave. Vzťah so žalobkyňou bol intímny. Kedy došlo k prvému intímnemu styku, to si nepamätal. Nie je však pravdou, že by sa stýkali intímne so žalobkyňou často, dokonca každý deň počas ich známosti, ako to tvrdila žalobkyňa. Intímne sa stýkali len asi tri mesiace. Nepoužívali pri intímnych stykoch žiadne ochranné prostriedky. Že je tehotná žalobkyňa telefonicky neoznámila jemu, ale oznámila to jeho družke. Vtedy vzťah úplne so žalobkyňou ukončil. Poprel, že by na prerušenie tehotenstva žalobkyňi poskytol sumu 70,- Eur, že sa mal. Kevin narodil, to mu žalobkyňa neoznámila. Nevedel, že treba platiť na dieťa výživné. O maloletého sa nezaujímal. Že by bol predvolaný na Okresný súd do Veľkého Krtíša vo veci otcovstva, o tom nevie. Neuznáva otcovstvo

k mal. Kevinovi preto, lebo v rozhodnej dobe pre jeho splodenie sa žalobkyňa intímne stýkala aj s inými mužmi. Neoznačil ich, pretože nechcel robiť „rozbroje“ v iných rodinách.

Z rodného listu maloletého II/ Kevina Matisa súd zistil, že tento sa narodil dňa 25.01.2013, ako jeho matka v rodnom liste je zapísaná Angelika Matisová, nar. 24.10.1990, otec maloletého žalovaného II/ v rodnom liste nie je zapísaný. Narodenie mal. Y. je zapísané v knihe narodení Matričného úradu Lučenec vo zväzku 100, ročník 2013, na strane 93, pod por. číslom 68, ako súd zistil z rodného listu tohto dieťaťa č. XXXXXXXX vystaveného Matričným úradom Mesta Lučenec dňa 04.02.2013.

Nakoľko otcovstvo bolo medzi žalobkyňou a žalovaným I/, ktorého žalobkyňa označila za biologického otca mal. Kevina I. sporné, súd vo veci na zistenie skutočností, ktoré si vyžadovali odborné znalosti nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru: Genetika, z odvetvia: Analýza DNA a za znalca ustanovil S.. V.. M. F., C.., bytom C. XXX/X, XXX XX F., č. zn. 914837 uznesením č.k. 14C/39/2014-97 zo dňa 27.10.2015 podľa § 127 ods. 1 prvá a druhá veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) podľa ktorého, ak závisí rozhodnutie od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, ustanoví súd po vypočutí účastníkov znalca. Súd znalca vyslúchne; znalcovi môže tiež uložiť, aby posudok vypracoval písomne.

Na základe tohto uznesenia ustanovený znalec vo veci podal písomný znalecký posudok č. 32/2015 zo dňa 18.12.2015 zo záverov ktorého vyplýva, že biologické otcovstvo N. K., nar. XX.XX.XXXX nie je možné vylúčiť. Na základe analýzy DNA znalec určil N. K., nar. XX.XX.XXXX za preukázaného biologického otca maloletého Y. I., nar. XX.XX.XXXX z matky Z. I., nar. XX.XX.XXXX. Zo záverov tohto znaleckého posudku ďalej vyplýva, že miera pravdepodobnosti určenia N. K., nar. XX.XX.XXXX za preukázaného biologického otca mal. Y. I., nar. XX.XX.XXXX z matky Z. I., nar. XX.XX.XXXX je viac ako 99,9997 %.

Tento znalecký posudok, ani jeho závery nenamietala ani žalobkyňa, ani žalovaný I/, ani kolízny opatrovník mal. žalovaného II/.

Podľa § 84 Zákona o rodine, otcovstvo sa určuje na základe domnienok otcovstva ustanovených v tomto zákone súhlasným vyhlásením rodičov alebo rozhodnutím súdu.

Podľa § 90 Zákona o rodine, ak nie je otcovstvo určené podľa domnienky otcovstva manžela matky, možno ho určiť súhlasným vyhlásením oboch rodičov.

Podľa § 91 ods. 1 Zákona o rodine, za otca sa považuje muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov.

Podľa § 94 ods. 1 Zákona o rodine, ak nedošlo k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov, môže dieťa, matka alebo muž, ktorý tvrdí, že je otcom, navrhnúť, aby otcovstvo určil súd.

Podľa § 94 ods. 2 Zákona o rodine, za otca sa považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako 180 a viac ako 300 dní, ak jeho otcovstvo nevyučujú závažné okolnosti.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne, matky mal. žalovaného II/ Kevina Matisa, ktorý sa jej narodil dňa 25.01.2013 ako nevydatej matke o určenie otcovstva tak, že otcom mal. žalovaného II/ je žalovaný I/ N. K., nar. XX.XX.XXXX je dôvodná. Súd výsluchom účastníkov konania, žalobkyne a žalovaného I/ mal preukázané, že títo mali intímnu známosť. Rozchádzali sa v tvrdení, koľko ich intímna známosť trvala, avšak nepochybne v rozhodnej dobe pre splodenie mal. Y. sa títo spolu intímne stýkali. I.. Y. sa narodil žalobkyňi ako nevydatej matke. Otcovstvom k mal. Kevinovi nebolo určené na základe II/. domnienky určenia otcovstva podľa § 91 ods. 1 Zákona o rodine, keďže otcovstvo k mal. Y. nebolo určené súhlasným vyhlásením rodičov, napriek tomu, že žalobkyňa ako matka maloletého označovala za biologického otca mal. Y. žalovaného I/. Z rodného listu mal. žalovaného II/ súd zistil, že tento sa narodil dňa XX.XX.XXXX žalobkyňi Z. I., nar. XX.XX.XXXX. Výsluchom účastníkov konania mal súd preukázané, že nevyvstali v súdnom konaní žiadne závažné okolnosti, ktoré by vylučovali žalovaného I/ z otcovstva k mal. žalovanému II/. Žalobkyňa i žalovaný I/ potvrdili, že pri intímnych stykoch nepoužívali žiadne ochranné prostriedky, žalobkyňa z prechádzajúceho vzťahu už má

jedno mal. dieťa, žalovaný I/ má tiež dve plnoleté deti. Žalovaný I/ v konaní neuvádzal žiadne závažné okolnosti, z ktorých by mohol súd posúdiť, že by ho vylučovali z otcovstva k mal. žalovanému II/. Obrana žalovaného I/ v konaní bola len v tom, že tvrdil, že matka maloletého sa v rozhodnej dobe intímne stýkala aj s inými mužmi. Svoje tvrdenia súdu ničím nepreukázal, a keby ich aj preukázal, nie sú podstatné pre danú vec, pretože pre danú vec a posúdenie žaloby je podstatné, či práve žalovaného I/ možno vylúčiť z otcovstva k mal. Y. I.. Nakoľko žalovaný I/ žiadne takého skutočnosti neuvádzal, súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie na posúdenie odborných otázok súvisiacich s možným biologickým otcovstvom žalovaného I/. Na základe nariadenia súdu bol vo veci podaný písomný znalecký posudok znalcom S.. V.. M. Židekom, PhD., č. 32/2015 zo dňa 18.12.2015, znalcom z odboru: Genetika, Analýza DNA. Z písomného znaleckého posudku vyplýva, že žalovaného I/ možno pokladať za biologického otca mal. Y. I., resp. že na základe analýzy DNA možno žalovaného I/ určiť za preukázaného biologického otca mal. Kevina Matisa, nar. XX.XX.XXXX. Miera pravdepodobnosti určenia žalovaného I/ za preukázaného biologického otca mal. Kevina I. je viac ako 99,9997 %. Závěry tohto znaleckého posudku neboli spochybnené žiadnym z účastníkov konania. Na základe tohto jednoznačného dôkazu súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne o určenie otcovstva je dôvodná, pričom súd na základe III. domnienky otcovstva vyplývajúcej z § 94 ods. 1 a ods. 2 Zákona o rodine rozhodol tak, že žalovaného I/ určil za otca mal. Kevina I., nar. XX.XX.XXXX, ktorý sa narodil nevydatej matke a ku ktorému otcovstvo nebolo určené na základe II. domnienky otcovstva, keď určenie podľa I. domnienky otcovstva neprichádzalo do úvahy, pretože mal. Y. sa narodil nevydatej matke.

Podľa § 113 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), s konaním o určenie otcovstva je spojené konanie o výchove a výžive maloletého dieťaťa.

Nakoľko rodičia mal. dieťaťa spolu nežijú, bolo potrebné upraviť výkon ich práv a povinností k mal. dieťaťu a rozhodnúť, ktorému z rodičov mal. bude zverený do osobnej starostlivosti a kto ho bude zastupovať a ako má každý z rodičov prispievať na jeho výživu, tak ako to vyplýva z § 36 ods. 1 Zákona o rodine a z § 24 ods. 1 a ods. 4 Zákona o rodine.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, sú upravené výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 28 ods. 1 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä a/ sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, b/ zastupovanie maloletého dieťaťa, c/ správa majetku maloletého dieťaťa.

Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujem maloletého dieťaťa.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Maloletý žalovaný II/ od narodenia sa nachádza v osobnej starostlivosti matky, ktorá mu zabezpečuje riadne starostlivosť. Matka žiadala mal. dieťa zveriť do svojej osobnej starostlivosti s tým, že ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Žalovaný I/ s jej návrhom v tejto časti súhlasil, o maloletého od jeho narodenia nejaví žiaden záujem, nestýka sa s ním, na jeho výživu ničím neprispieva. Kolízny opatrovník maloletého v správe zo dňa 26.01.2016 doporučil maloletého zveriť do osobnej starostlivosti matky, teda žalobkyne, nezistil žiadne nedostatky starostlivosti matky o maloletého Kevina.

Vzhľadom na takto zistené skutočnosti súd mal. žalovaného II/ zveril do osobnej starostlivosti žalobkyne, teda matky, nezistil dôvody pre zmenu výchovného prostredia. Rozhodol tak v súlade s návrhom rodičov, a v súlade i s doporučením kolízneho opatrovníka mal. dieťaťa. Matka maloletého súčasne bude i zastupovať a spravovať jeho majetok.

Styk otca s maloletým súd neupravil, pretože rodičia takúto úpravu nežiadali.

V predmetnom súdnom konaní ďalej bolo zo zákona povinnosťou súdu určiť rozsah vyživovacej povinnosti žalovaného I/ k mal. dieťaťu, keďže aj uvedené zahŕňa úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k mal. deťom.

Podľa § 62 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

O rozsahu vyživovacej povinnosti žalovaného I/ voči mal. dieťaťu súd rozhodol tak, že uložil povinnosť žalovanému I/ prispievať na výživu maloletého sumou mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona počnúc dňom narodenia mal. dieťaťa, teda počnúc dňom 25.01.2013 so splatnosťou vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého. Pri rozhodovaní o rozsahu tejto vyživovacej povinnosti súd vychádzal zo zistenia osobných, zárobkových a majetkových pomerov obidvoch rodičov. Matka, i otec sú nezamestnaní. Matka podľa správy ÚPSVaR Veľký Krtíš zo dňa 10.09.2015 poberala odo dňa 01.01.2013 rodičovský príspevok a prídavok na dieťa od 01.10.2009. Za rok 2013 poberala rodičovský príspevok v sume 199,60 Eur mesačne, za rok 2014 rodičovský príspevok v sume 203,20 Eur mesačne a za rok 2015 rodičovský príspevok v sume 203,20 Eur mesačne, okrem toho od štátu mala vyplácané prídavky na dieťa, resp. na dve deti v roku 2013 v sume 46,20 Eur mesačne, v roku 2014 v sume 47,04 Eur mesačne a v roku 2015 v sume 47,04 Eur mesačne ako súd zistil z potvrdení ÚPSVaR Veľký Krtíš zo dňa 25.01.2016. Žiaden iný príjem od narodenia maloletého okrem týchto štátom vyplácaných dávok matka maloletého nemala. Nebola poberateľkou dávky v nezamestnanosti od januára 2013 až doposiaľ, čo súd zistil zo správy Sociálnej poisťovne pobočka Veľký Krtíš zo dňa 11.02.2016. Z výsluchu matky súd zistil, že rodičovský príspevok jej naposledy bol vyplatený za mesiac december 2015, zaevidovala sa na ÚPSVaR Veľký Krtíš a požiadala o dávku v hmotnej núdzi, keď o jej nároku doposiaľ nebolo rozhodnuté. Býva s priateľom v Dolných Plachtinciach, zabezpečuje osobnú starostlivosť o dve mal. deti. Nevlastní žiadne nehnuteľný majetok ani cenný huteľný majetok. Žalovaný I/ okrem maloletého žiadne iné vyživovacie povinnosti nemá. Žije v Bzovíku so svojou družkou. Na výživu maloletého doposiaľ neprispel žiadnou sumou. Podľa správy ÚPSVaR Zvolen zo dňa 08.02.2016 tento je poberateľom dávky v hmotnej núdzi od 24.07.2009 doposiaľ stále, posledná mu bola vyplatená v sume 36,40 Eur. Evidovaný je ako uchádzač o zamestnanie

od 14.07.2014, krátkodobo pracoval v období od 26.08.2015 do 16.11.2015. Uvedené súd zistil zo správy ÚPSVaR Zvolen zo dňa 08.02.2016. Zo správy DADO STAV s.r.o., Osloboditeľov 931, Krupina, IČO: 47 783 117 zo dňa 16.02.2016 súd zistil, že žalovaný I/ krátkodobo pracoval u tejto spoločnosti na dohodu o pracovnej činnosti, ktorá s ním bola ukončená dňa 16.11.2015. Podľa mzdového listu u tejto spoločnosti žalovaný I/ pracoval v mesiaci august 2015 s čistou mzdou 12,29 Eur, v mesiaci september 2015 s čistou mzdou 61,30 Eur, v mesiaci október s čistou mzdou 67,43 Eur a v mesiaci november s čistou mzdou 33,72 Eur, keď v mesiaci november odpracoval 11 dní, v mesiaci október odpracoval 22 dní, v mesiaci september odpracoval 20 dní a v mesiaci august odpracoval 4 dni. Žiaden iný príjem žalovaného I/ od narodenia mal. Kevina okrem uvedeného nebol zistený. U sociálnej poisťovne bol žalovaný I/ registrovaný naposledy v období od 26.08.2015 do 16.11.2015, od januára 2013 nepoberal žiadnu dávku vyplácanú sociálnou poisťovňou ako súd zistil zo správy Sociálnej poisťovne pobočka Zvolen zo dňa 09.02.2016. Žalovaný I/ k svojim majetkovým, zárobkovým a osobným pomerom uviedol, že žije s družkou, ktorú prepustili z práce, dostávajú spolu na mesiac 120,- Eur. Z tohto hradia výdavky na elektrinu 52,- Eur mesačne. Tento platia však so synom na polovicu. Ďalej má polročný výdavok za smeti, 63,- Eur, je to za tri osoby, je v tom zahrnutý syn i družka. Spláca pôžičku v sume 42,- Eur mesačne, nevlastní žiaden nehnuteľný majetok, rodinný dom, v ktorom žijú patrí jeho otcovi. Nevlastní ani žiaden cenný hnutelný majetok. Rodičia sa na výške výživného nedohodli. Matka žiadala 50,- Eur mesačne, otec s týmto nesúhlasil. Kolízny opatrovník mal. dieťaťa žiadal uložiť povinnosť otcovi platiť pre maloletého výživné a to odo dňa jeho narodenia, pričom samotnú výšku vyživovacej povinnosti ponechal na zvážení súdu. Otec súhlasil s výživným len vo výške 30 % zo životného minima mesačne. Matka zabezpečuje mal. Kevinovi celodennú osobnú starostlivosť. Vzhľadom na takto zistená osobné, zárobkové a majetkové pomery obidvoch rodičov, súd mal za to, že je dôvodné rozhodnúť o rozsahu vyživovacej povinnosti otca voči mal. dieťaťu podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine a určiť výživné pre maloletého sumou mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona so splatnosťou vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky maloletého. Počiatok vyživovacej povinnosti u otca súd určil dňom narodenia mal. Kevina, teda dňom 25.01.2013, pretože otec maloletého doposiaľ na jeho výživu ničím neprispel. V posudzovanom období otec maloletého bol vždy sociálne odkázaný a riešený dávkou hmotnej núdze, krátkodobo od 26.08.2015 do 16.11.2015 bol zamestnaný na dohodu, keď pracovný pomer mu bol ukončený dohodou, za uvedené obdobie dosiahol minimálny príjem, a keďže ani zistené majetkové pomery otca neodôvodňovali určiť vyššie výživné, a keďže nebol zistený žiaden príjem u otca, ktorý by odôvodňoval určiť výživné v sume 50,- Eur mesačne, súd otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona. V súčasnom období táto čiastka činí 27,13 Eur mesačne.

Za obdobie od 25.01.2013, teda od narodenia maloletého do 29.02.2016 vznikol otcovi nedoplatok na výživnom v sume 1.007,43 Eur (od 25.01.-31.01.2013 je to za 7 dní, pri výške výživného 26,65 Eur mesačne, za 7 dní to predstavuje čiastku 6,02 Eur, t.j. 26,65 Eur ÷ 31 dní x 7 dní, od 01.02.-31.12.2013 to predstavuje čiastku za prvých 5 mesiacov spolu 133,25 Eur, t.j. 26,65 Eur x 5 mesiacov, za ďalších 6 mesiacov to predstavuje čiastku 162,78 Eur, t.j. 27,13 Eur x 6 mesiacov, od 01.01.2014-31.12.2014, teda za 12 mesiacov to činí 325,56 Eur, t.j. 27,13 Eur x 12 mesiacov, od 01.01.2015-31.12.2015, teda za 12 mesiacov to činí rovnako čiastku 325,56 Eur, t.j. 27,13 Eur x 12 mesiacov a zo obdobie od 01.01.2016-29.02.2016 to predstavuje sumu 54,26 Eur, t.j. 27,13 Eur x 2 mesiace, všetko spolu činí 1.007,43 Eur). Nakoľko nedoplatok na výživnom za uvedené obdobie otec nie je schopný vzhľadom na svoje pomery zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, súd mu povolil tento nedoplatok splácať v mesačných splátkach v sume 30,- Eur so splatnosťou s bežným výživným počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, keď výhodu splátok súd povolil podľa § 160 ods. 1 O.s.p.. Žalovaný I/ je sociálne odkázaný, okrem dávky v hmotnej núdzi nemá žiaden príjem, preto mu súd výhodu splátok povolil s tým, že ak otec nedodrží splátkový kalendár určený súdom, stratí výhodu splátok. Súd zdôrazňuje, že vyživovacia povinnosť je prvoradá, má prednosť pred akýmikoľvek výdavkami rodičov. Je na otcovi, aby si zabezpečil finančné prostriedky na platenie bežného výživného ako aj na splátky zameškaného výživného.

O trovách konania vo vzťahu žalobkyňa a žalovaný I/ súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.. Žalobkyňa bola v konaní úspešná, navrhla priznať trovy konania a to za trovy právneho zastúpenia, ktoré jej právna zástupkyňa vyčísliła v zákonnej lehote. Podľa zásady úspechu a neúspechu v konaní žalobkyňa má tak právo na náhradu účelne vynaložených a preukázaných trov konania voči

žalovanému I/. Účelné a preukázané trovy konania žalobkyne pozostávajúce z trov právneho zastúpenia činia sumu 633,46 Eur, ktorú sumu je povinný žalovaný I/ nahradiť žalobkyni na trovách konania na účet právnej zástupkyne žalobkyne podľa § 149 ods. 1 O.s.p. do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Trovy právneho zastúpenia v sume 633,46 Eur pozostávajú z odmeny advokátky, keďže žalobkyňa bola v konaní zastúpená advokátkou, za 4 úkony právnej služby, z toho za 2 úkony právnej služby po 64,53 Eur a z toho za 2 úkony právnej služby po 66,- Eur, keď odmena patrí ako tarifná odmena, konkrétne za prevzatie a prípravu zastúpenia dňa 29.09.2015 v sume 64,53 Eur, za účasť na meritórnom pojednávaní dňa 06.10.2015 v sume 64,53 Eur za účasť na meritórnom pojednávaní dňa 28.01.2016 v sume 66,- Eur a za účasť na meritórnom pojednávaní dňa 25.02.2016 v sume 66,- Eur, spolu odmena za tieto 4 úkony právnej služby predstavuje sumu 261,06 Eur, k tomu režijný paušál 2-krát po 8,39 Eur za úkony právnej služby, ktoré boli vykonané v roku 2015 a 2-krát režijný paušál po 8,58 Eur pri úkonoch právnej služby, ktoré boli vykonané v roku 2016, spolu režijný paušál predstavuje čiastku 33,94 Eur, spolu odmena a režijný paušál činia čiastku 295,- Eur. Okrem tohto patrí k trovám právneho zastúpenia i náhrada cestovného pri účasti advokátky žalobkyne na pojednávaniach dňa 29.09.2015 v sume 28,861 Eur, pri účasti na pojednávaní dňa 06.10.2015 v sume 28,861 Eur, pri účasti na pojednávaní dňa 28.01.2016 v sume 27,284 Eur a pri účasti na pojednávaní dňa 25.02.2016 v sume 27,209 Eur, pri ceste z Veľkého Krtíša do Zvolena a späť, spolu to činí 112,22 Eur pri použití osobného mot. vozidla advokátkou EČV: VK706AX, o čom bolo doložené osvedčenie o evidencii mot. vozidla (dňa 29.09.2015: 110km, základná náhrada za 1km 0,183 Eur, spotreba litrov na 100km 5,7, cena za liter paliva 1,233 Eur, dňa 06.10.2015: 110km, základná náhrada za 1km 0,183 Eur, spotreba litrov na 100km 5,7, cena za liter paliva 1,233 Eur, dňa 28.01.2016: 110km, základná náhrada za 1km 0,183 Eur, spotreba litrov na 100km 5,7, cena za liter paliva 1,141 Eur, 25.02.2016: 110km, základná náhrada za 1km 0,183 Eur, spotreba litrov na 100km 5,7, cena za liter paliva 1,129 Eur), keď okrem náhrady cestovného patrí advokátke i náhrada za stratu času pri ceste strávenej do miesta pojednávania a späť z Veľkého Krtíša do Zvolena dňa 29.09.2015, za 4 začaté polhodiny po 13,98 Eur, spolu to činí 55,92 Eur, dňa 06.10.2015 za 4 začaté polhodiny po 13,98 Eur, spolu to činí 55,92 Eur, dňa 28.01.2016 za 4 začaté polhodiny po 14,30 Eur, spolu to činí 57,20 Eur, dňa 25.02.2016 za 4 začaté polhodiny po 14,30 Eur, spolu to činí 57,20 Eur, spolu náhrada za stratu času činí 226,24 Eur. Potom celkové trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia činia 633,46 Eur (295,- Eur + 112,22 Eur + 226,24 Eur). V takejto výške je žalovaný I/ povinný žalobkyni nahradiť trovy konania za trovy právneho zastúpenia. O trovách právneho zastúpenia súd rozhodol podľa Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z., o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení neskorších predpisov, konkrétne podľa § 11 ods. 1 písm. a/, podľa ktorého základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je 1/13-tina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami, ďalej podľa § 13a ods. 1 písm. a/, písm. d/, pokiaľ ide o úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, účasť na meritórnych pojednávaniach), ďalej podľa § 15 písm. a/, pokiaľ ide o náhradu cestovných výdavkov a podľa písm. d/, pokiaľ ide o náhradu za stratu času s odkazom na § 17 ods. 1, tiež podľa § 16 ods. 3, pokiaľ ide o režijné náklady, resp. režijný paušál.

Vo vzťahu žalobkyňa a mal. žalovaný II/ súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 150 ods. 1 O.s.p., žalobkyňa bola úspešná i voči maloletému žalovanému II/, avšak na strane maloletého žalovaného II/ sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, kedy nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Mal. žalovaný II/ nezavinil súdne konanie, navyše je maloletým dieťaťom bez akéhokoľvek majetku a príjmu, nachádza sa v osobnej starostlivosti žalobkyne, je jej synom, preto priznanie trov konania žalobkyni voči mal. žalovanému II/ by postrádalo logický základ, keď navyše u maloletého žalovaného II/ sú tu tieto dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré nemusí súd výnimočne náhradu trov konania priznať.

Žalobkyňa bola v konaní oslobodená od platenia súdneho poplatku zo žaloby, podľa výsledku konania je potom povinný zaplatiť súdny poplatok zo žaloby žalovaný I/ a to analogicky podľa § 2 ods. 2 prvá veta Zákona č. 71/1992 Zb., o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, v znení neskorších predpisov, pretože žalovaný I/ nie je oslobodený od platenia súdnych poplatkov, keď výška poplatku je daná položkou I/9 Sadzobníka súdnych poplatkov, t.j. v sume 66,- Eur. Maloletý žalovaný II/ spĺňa podmienky pre oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, tento nie je schopný sa sám živiť. Súd povolil žalovanému I/ zaplatiť súdny poplatok v mesačných splátkach po 5,- Eur, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku so splatnosťou vždy do 25. dňa v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, keď výhodu splátok súd

povolil podľa § 160 ods. 1 O.s.p. žalovanému I/ z dôvodu, že osobné, majetkové a zárobkové pomery tohto neumožňujú zaplatiť súdny poplatok do 3 dní od právoplatnosti rozsudku bez ohrozenia jeho výživy.

Súd uložil žalovanému I/ povinnosť nahradiť Slovenskej republiky na účet Okresného súdu i trovy súdneho konania v sume 441,69 Eur, ktoré pozostávajú z trov znaleckého dokazovania, keď súd žalovanému I/ povolil na zaplatenie týchto trov konania štátu tiež mesačné splátky v sume 5,- Eur, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, splatných vždy do 25. dňa v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, keď výhodu splátok súd žalovanému I/ povolil tiež podľa § 160 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na jeho majetkové, zárobkové a osobné pomery, keďže takúto sumu žalovaný I/ nie je schopný zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania štátu rozhodol súd podľa § 148 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. U maloletého žalovaného II/ táto náhrada neprichádzala do úvahy, pretože tento nie je schopný sa sám živiť a tak v plnom rozsahu spĺňa predpoklady pre oslobodenie od platenia súdnych poplatkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)